

[Vagn Bro.]

stilling i et Værk eller lignende af et saadant System nyde almindelig Forfatterretsbeskyttelse, men denne Beskyttelse udstrækker sig, som nævnt, ikke til den bag Værket liggende Idé.“

Det forekommer mig imidlertid urigtigt, at dette ikke er Tilfældet, og jeg haaber, den højtærede Undervisningsminister vil have Interesse for dette Punkt, idet jeg nemlig ikke ser nogen Forskel paa Beskyttelse af Patentrettigheder og den Beskyttelse, nærværende Forslag omfatter. Det drejer sig jo i dette som i andre Tilfælde om den enkelte eller enkelte Hjerners Virksomhed og det, der derved skabes, og der forekommer det mig urimeligt, at det skal være saaledes, at man uden en Beskyttelse skal kunne tage noget fra et System og tillempe det paa en Maade, som Forfatteren eller Opfinderen af dette System vilde finde ganske forkert. Jeg tillader mig derfor at henstille, at man i det høje Ministerium foretager en Undersøgelse af disse Forhold, og at man, hvis man bliver klar over, at der er en Lakune i Lovgivningen indenfor dette Omraade eller en anden Del af Lovgivningen, faar en Ændring paa disse Punkter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Fond, der bl. a. skulde benyttes til at understøtte Forfattere og Kunstnere, kan jeg kun gentage, hvad jeg bemærkede under Sagens første Behandling, at mig tiltaler denne Tanke. Jeg kan derfor sige, at for mit Partis Vedkommende er Stillingen den, at vi ganske kan tiltræde, at der foretages en Undersøgelse af dette Spørgsmaal. Derimod tør jeg ikke binde hvert enkelt Medlem af Partiet til, at man til sin Tid vil kunne gaa med til et positivt Forslag paa dette Omraade. Jeg for mit Vedkommende vil dog føje til, at jeg finder, det vil være afgjort det rigtigste, og jeg forstaaer egentlig ikke de principielle Betænkeligheder, som man nærer fra konservativ Side ved et Forslag som her skitseret; thi man vil saa opnaa to Ting: dels vil man opnaa at faa en saadan Kulturfond, der yder Understøttelse til de paagældende Kunstnere og Forfattere, og dels at det ikke bliver efter politiske Retningslinier, men efter andre Synspunkter, at der gives Understøttelse; endelig vil man opnaa, at de, der i særlig Grad kommer til at yde disse Bidrag, bliver Folk, der har Interesse for Kunst og Litteratur. Derfor forekommer dette Forslag mig at være meget tiltrækkende.

Jeg haaber altsaa, at der bliver foretaget en saadan Undersøgelse.

Derimod maa jeg udtrykke min Glæde over, at det Mindretal, der kunde have ønsket Pressetelegrammers Form beskyttet en vis Tid, har indtaget det Standpunkt ikke at stille Ændringsforslag paa dette Omraade. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det Standpunkt, som er taget i Landstinget, er det rette. Jeg tror for det første, at det vil blive uhyre vanskeligt at sondre med disse meget korte og koncise Udtryk mellem Form og Indhold, og rent bortset derfra er jeg tilbøjelig til at mene, at skal saaledes de enkelte Blade til at sondre mellem, hvad der kan beskyttes en vis Tid, og hvad der ikke kan beskyttes, vil der straks rejse sig Krav fra andre Blade, der behersker andre Omraader. Deres Omtale af alle de Begivenheder, som foregaar ude i vort Lands Provinser, vil der kræves en lignende Beskyttelse for. Det tror jeg ikke vil tjene det almindelige Publikums Interesser. Derfor er jeg tilfreds med, at man akkviescerer ved den Skikkelse, som Lovforslaget paa dette Punkt har faaet.

Endelig skal jeg kun understøtte de Bemærkninger, som er fremsat i Betænkningen med Hensyn til Ønsket om at underbygge Forfatterrettens personlige Karakter. Jeg skal paa dette Punkt ikke gøre yderligere Bemærkninger, idet jeg ganske kan henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte under denne Sags første Behandling. Det er min Tro, at her er et Omraade, hvor man i Fremtiden i højere Grad bør komme ind paa at beskytte den enkelte Forfatters Ret til at bestemme over sit Produkt, idet jeg navnlig her føjer til: sit i mange Tilfælde ganske ufuldførte Produkt, et Arbejdsresultat, som er foreløbigt, og som den paagældende Kunstner netop ønsker skal være foreløbigt, og som ikke — f. Eks. ved hans pludselige Død — skal blive Offentlighedens Eje til liden Gavn for Almenheden og til Skade for den paagældende Kunstner, i det hele til Skade for den frie Udøvelsesret, som en Kunstner bør have af det Talent, han har.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den af Landstinget forandrede Skikkelse.

Bindsløv: Der er et Par enkelte Punkter i Betænkningen, jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til, dels Spørgsmaalet om de Pressetelegrammer, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Vagn Bro var inde paa. Jeg har ved første Behandling af det foreliggende